

יאיר דברת ג'וני וליל גיהנום

א.

ג'וני ואני בלילה ראשון
כמו נושא ונשא
במשפט.
ג'וני לא אומר הרבה
אני אומר מעט
אבל מספיק כדי להיות
אני – ג'וני של קרן רחוב
אני – ג'וני של פנה חשוכה,
בלב, אני ג'וני-בלי-פחד.

ג'וני ואני הולכים יד ביד
בשדרה.
בלילה ראשון
בלי פרטים הרבה,
רק ברכים על אדמת גשם
ואגן.

ב.

בליל שבת
ג'וני צעד בשדרה חשוכה
על כר הדשא.
ג'וני רק החליף
מבט עינים
ולא ידעתי מה
מראהו
ולא ידעתי מה
עתיד להתרגש
עלינו, ולא ידעתי
איזה מין תשוקה

פועה בחלציו של ג'וני,
אבל את שלי ידעתי:
ממיטי אסונות,
מחלצי אמתות,
ידעתי חלצים של אלים
ובני תמותה,
אבל לא ידעתי איזה מין רגשה
פועה בחלציו של ג'וני,
איזה חלצים יש לו, ג'וני.

ג.

ג'וני ואני
הזדנינו כמו כלבים
בחדר אדם.

ג'וני לא טמן בחבו
סכנה, אהבתי את מה
שהוא לא היה

אהבתי את מה
שטמן בגופי –
זרע של ספק.

ג'וני לא היה אסון
ועורו לא הסגיר גידים
מתוחים.

מבעד לעיניו
לא ראיתי אסונות
של גבר.

ג'וני לא היה
סכנה, זה אני לא הייתי
בסדר.

ד.

אֲנִי הוֹלֵךְ לְכַתֵּב אֶת גֹּ'נִי
 בְּתוֹךְ אֲבִיחָה אַחַת,
 גֹּ'נִי – לְהַסְתִּיר אֶת מְהוּתוֹ.
 גֹּ'נִי שְׁטִיל בְּשֹׁדְרָה עִם הַלִּילָה
 בְּהִלּוֹךְ מִתַּחֲנָחֵן.

אֵיזוֹ דְּרָמָה מִתְדַפַּקֶּת,
 לֹא יִדְעֵתִי, גֹּ'נִי,
 אֵיזָה מִיָּן טָרְגְּדִיָּה הִיא.

גֹּ'נִי נֶהֱג לְהָשִׁיב
 וְלֹא אָמַר דָּבָר
 אֶלֶּא שֵׁשׁ דָּרְךְ נּוֹסֶפֶת.
 לְהִיּוֹת אוֹ לֹא
 זֶה שְׁאֵלָה מְסַלֶּפֶת –
 גֹּ'נִי לֹא הָיָה
 וְאֲנִי מְעוֹלָם לֹא חִדַּלְתִּי
 (מֵאֲזֹ אוֹתוֹ הַלִּילָה)
 לְהִיּוֹת בְּמַחְצָתוֹ.

גֹּ'נִי – הוּא לֹא הָיָה שֶׁב־כְּנִיק,
 גֹּ'נִי – לֹא קָרָאוּ לוֹ יוֹנָתָן,
 גֹּ'נִי לֹא טִפַּח נְטִיּוֹת
 צְמַחוּנִיּוֹת, וְלֹא גָמַר
 וְלֹא יַחְדָּל
 וְלֹא יַחְלֶף
 וְלֹא עוֹלָם
 שְׁלָם נָפַל עָלַי,
 רַק גֹּ'נִי.

ה.

ג'וֹנִי וְלֵיל גִּיהֶנֶם
מִטַּת מְטְרִימוֹנִיאל
נָאוּ קִלְסִית!
צִירִים שְׁלֹא נִשְׂאוּ אֶת מִשְׁקֵלוֹ
שֶׁל לֵיל הַשְּׁמוּרִים הַזֶּה.
ג'וֹנִי נוֹפֵף בְּדָגְלִים אֲדָמִים
בַּחֲדָר הַמְטוֹת.
וְג'וֹנִי בִקֵּר בְּכָל הַמְקוֹמוֹת
וְג'וֹנִי נִשָּׂא אֶת עֵינָיו
אֶל עֵבֶר מוֹתוֹ בְּנִפְשִׁי.
ג'וֹנִי, גַּם אִם הַשֶּׁב"כ
יִמְצִיא חֲלָצִים גְּדוֹלִים
גְּדוֹלִים כְּמוֹ קֶטֶר הַיָּרֵחַ –
לֹא הָיִיתִי מוֹשִׁיט לָךְ יָד
וְלֹא זָרַת.

ו.

שְׁלֹשָׁה יָמִים מָאֵז
פָּקַד אוֹתִי ג'וֹנִי
בִּקְרָה בְּדִלְחָה עוֹמֵד

יֵשׁ פּוֹטְנִצְיָאל
חֲזָק
שֶׁל שְׁבִירָה.

ז.

בין אלוני החרשה
כפר פלסטיני מקרי,
וערבים מזדחלים
בין אלוני החרשה.

עוד כשהייתי נער
ג'וני סלק את כלם
באגן מלכלך

צללים עומדים בין מניפות אלונים,
ויונקים יתמותם מהשמים.
כפר עומד חרב.

כך קבע הגורל
הרעב.
ואני מרגיש בקצה הגוף
ריח שנכרת

ואני הולך ותר אחר הריח
עד

ח.

על חזו של ג'וני
פרגים צומחים בקצב
מסחרר
ונשים מקוננות
על גג העפעפים האדם.

הכל אצל ג'וני אדם
החדר - אדם
מטה - אדם
גם שלולית - אדם
וגלגל העין? אדם וגיריות

מִחֲפָשׁוֹת אַחֵר
הַפִּקְעֶת
שֶׁל פָּרָג חֲזָהוּ שֶׁל גִּזְנִי

רַק אֲנִי יוֹדֵעַ שָׁאִין פִּקְעֶת
זֶה אֲדוֹנִים
וְהַעוֹר שֶׁלוֹ לָבֵן וְהוּא פוֹרֵחַ.

ט.

אֶת כָּל הַשָּׁמַיִם כָּלָם
רָאִיתִי עֲכָשׁוּ מִשְׁתַּקְּפִים
בַּעֲד זְכוּכִית חִלּוֹנוֹת
שֶׁל גּוֹרֵד שְׁחָקִים תֵּל אֲבִיבִי
נוֹסֶף.

דָּרָךְ אַחַת בְּרַחוּב
וְאַלְפֵי גְבָרִים מִשְׁתֵּינִים
בַּעֲצָבוֹת. הַפְּסִיכִיאֲטֵרִית טַעֲנָה
שִׁישׁ לִי סֶפֶק וּפְרָנוֹיָה
טֶקְסְטוּאַלִית
וְהוּא – אֵיךְ בְּתוֹךְ רִגַע אֶחָד
הוּא הַבְּחִין?

י.

אֵיךְ מְזַהֵם מְלֶאךָ?
אֲזִי אֲנִי אֶגִּיד לָךְ שִׁישׁ
לֹא מִין חֲתוּךְ כָּזֶה בִּלְסֵת.

מְלֶאכִים לֹא מִתְּגַלְּחִים,
וַיֵּשׁ לָהֶם זֵין עֶנְק.

בִּמְבֹטֶם עוֹמֵד הָאוֹר
עַל שַׁפֵּעַ הַטּוֹב וְהָרַע
שִׁיתֶכֶן.

וְלֹא הֵם שְׁשָׁרִים,
זוֹ הַנֶּפֶשׁ מִפְּרָפֶרֶת.

יא.

שְׁנֵי צְבָאוֹת מְלָאכִים
נוֹשְׂאִים אֶת הָאוֹר
אֶל הָעֵין.

מִדּוּעַ הֵם פּוֹקְדִים אוֹתִי בַדֶּרֶךְ?

אֲמַר שְׁנַפְלָה הַחֲלָטָה,
וְאִם הַחֲלָטָה לִשְׁמֹר אֶת הַנֶּפֶשׁ קְרוֹבָה,
עֲשֵׂה זֹאת מִתּוֹךְ יִרְאָה.

יב.

ג'וֹנִי, הַשְׁמֵשׁ
בוֹעֶרֶת בְּעֵינַיִם.
הַתְּכֶסֶה,
נוֹתְרוּ לָנוּ לַיְלֹת רַבִּים.